

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 986/2023
26.09.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Татјане Вуковић, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Звезданом Говедарица Царић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Петра Станојевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 718/22 од 05.04.2023. године и Вишег суда у Нишу Кж1 239/23 од 20.07.2023. године, у седници већа одржаној дана 26.09.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Петра Станојевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 718/22 од 05.04.2023. године и Вишег суда у Нишу Кж1 239/23 од 20.07.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу К 718/22 од 05.04.2023. године, окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика на штету оштећене директорке Центра за социјални рад ... ББ, па је осуђен на казну затвора у трајању од 7 (седам) месеци, коју ће да издржи по правноснажности пресуде. Истом пресудом, одлучено је да трошкови поступка падају на терет окривљеног, а о висини истих суд ће одлучити посебним решењем. Оштећена ББ је ради остваривања имовинскоправног захтева упућена на парницу.

Пресудом Вишег суда у Нишу Кж1 239/23 од 20.07.2023. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Петра Станојевића и пресуда Основног суда у Нишу К 718/22 од 05.04.2023. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Петар Станојевић, у смислу члана 485.

став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости и у целини преиначи првостепену одлуку и одлуку донету по редовном правном леку, тако што ће окривљеног да ослободи оптужбе.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа коју је одржао без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Петра Станојевића је неоснован.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Петар Станојевић у поднетом захтеву за заштиту законитости указује да је у побијаним правноснажним пресудама учињена „повреда закона из члана 439. став 1. тачка 1) ЗКП“ и исту повреду образлаже тиме да су првостепени и другостепени суд повредили кривични закон на тај начин што се у радњама окривљеног нису стекла обележја ниједног кривичног дела, па ни предметног кривичног дела за које је окривљени осуђен. С тим у вези, бранилац окривљеног наводи да је окривљени лице које је било на одслужењу затворске казне, да је Центар за социјални рад једно време доводио његову ћерку у КПЗ Ниш како би исту виђао, да би након неког времена у потпуности престали да му доводе дете по својевољној одлуци директорке Центра, те да је окривљени револтиран својевољном одлуком директорке Центра да не дозволи виђање свог детета, позвао директорку и рекао да ће да пошаље два, три мафијаша да му реше проблем. Чињеница да оштећена не схвата озбиљно ову претњу се према наводима захтева, огледа у томе да се она у телефонском разговору подсмева окривљеном и наводи га да каже шта ће они да учине. Бранилац окривљеног се у поднетом захтеву позива на одређене пресуде Врховног касационог суда у којима је изражен став да претња нападом на живот и тело коју ово дело захтева, мора да буде конкретизована, квалификована, те да се мора тачно утврдити у чему се огледа претња нападом на живот и тело.

Имајући у виду све напред наведено, бранилац окривљеног у поднетом захтеву указује да је из речи окривљеног јасно да не постоји конкретна претња, односно да изговореним речима није извршена конкретизација претњи, те да се стога у радњама окривљеног нису стекла обележја ниједног кривичног дела, па ни кривичног дела угрожавања сигурности.

Изнете наводе из захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, Врховни суд оцењује као неосноване. Наиме, исту повреду бранилац окривљеног је истицао и у жалби изјављеној против пресуде Основног суда у Нишу К 718/22 од 05.04.2023. године, па Врховни суд прихвата као правилне разлоге за оцену тих жалбених навода као неоснованих датих у образложењу пресуде Вишег суда у Нишу Кж1 239/23 од 20.07.2023. године (страна 3, први пасус) и на исте упућује, сходно одредби члана 491. став 2. ЗКП.

Из изнетих разлога, одлучено је као у изреци пресуде.

Записничар – саветник
Звездана Говедарица Царић,с.р.

Председник већа – судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић